

Final.. Soterrani

Josep M. Benet i Jornet

Sklep

- Na žádnou policii nepujdeš, protože bys musel vysvětlovat, z jakýho důvodu měla tvoje žena potřebu zranovat a zároveň být zranována, a proč nakonec spáchala sebevraždu! Nikam nepujdeš, protože by se mohlo roznýst, co jste dělali s tema doternejma a nevdecnejma bestiema, který zaživa nemohly pochopit, co vlastně hledáte na tak nudným místě, kde ještě ke všemu necepujou pivo! A ještě jeden důvod ti řeknu, proč nepujdeš na policii...

- JÓ?

- Jo. Bojíš se mě?

- Spíš to jseš ty, kdo by se měl bát. Ale moje žena zemřela, protože se k tomu rozhodla sama... Takže, když se to tak skutečně stalo, tak možná..., možná, že už se bát nemusíš.

- Ona zemřela a tobě se svým způsobem ulevilo!

- ...

- ...

- Do hajzlu.

- Takhle se ti, zatracene, aspon trochu uleví! Já jsem svojí ženu nemiloval. Tys tý své pekne zkurvil život, zato jsi jí ale miloval. Je to tvoje vina, že už není mezi námi, a to te pekne žere. Na jednu stranu se ti ulevilo a na druhou seš z toho pekne udelanej. To je problém, který si teď potřebuješ vyřešit.

- Muže být.

- Tak co s tím udeláme? Udeláme, co si budeš přát. Je to na tobe.

- ...

- Tak co?

- Na tom zkurveným a vyprahlým kousku zeme, kterej ani nenajdeš na mapě... Dostalo mě to. Ta práce mě...

- Jo.

- Ale útek jsem z toho. Nic mi to nebylo platný. Celý to svinstvo jsem hodil na svojí ženu... Rekl jsem jí, že na to nemůžu přestat myslet..., a že mě dokonce vrušuje na to myslet. Teď je mrvá.

- Máš je pekne tvrdý. Ještě pořád je máš pekne tvrdý. Teď mi to tady předvedeš. Vzrušuje te na to myslet.

- Co tu ještě dělám?

- Co jsi sem přišel hledat? Dlužím ti jednu prohlídku.

- Prohlídku.

- Sklepa. Když pomyslím na to, co tam venku děláš, tak ti závidím. Předpokládám, že sis to pekne užíval. To ti, fakt, závidím.

- Dostaneš rozkaz a ty ho prostě splníš. Přijde ti to jednoduchý.

- Ty odsud nikam nepujdeš. Máš chut tu zůstat. Musíme ten rozhovor dotáhnout do konce.

- O čem si máme jako povídat.

- O tom, co ti schází.

- Schází mi moje žena.

- Tu ale mít nemůžeš. A co ještě ti schází a co mít můžeš? Schází ti to, co zabilo tvoji ženu. Nemůžeš na to přestat myslet. Je ale způsob, jak ti to z hlavy dostat.

- Možná, že je jeden způsob.

- Moc dobře víš jakej.

- ...

- ...

- Nikam nepujdu.

- Dobrá.
- Zstanu.
- Prišiel jsi, abys tady zusal. Prohlížel sis barák a tak netrpelive jsi hledal jakýkoliv známky toho, cos chtel najít, že ses málem nechal prejet.
- Hledal jsem ten sklep. Jseš peknej hajzl.
- Nadešel okamžik, kdy ti mužů ukázat barák. Ne, protože tu byla tvoje žena. Proto, abys ukojil..., abys ukojil svojí zvedavost. Slíbil jsem, že ti ho ukážu. A když budeš chtít, ... když si to budeš prát, tak samozrejme sejdeme i do sklepa.

Traducido por Romana Redlová